

at de ligge vort Hjerte nær. Der turde saaledes ikke være saa Omstændigheder, der tale for ganske ekstraordinært, og jeg vil tilføje uden nogen Følge for Fremtiden, at bevilge disse Skabelidte et passende Bederlag for det, som de ere gaaede glip af. Det har gledet mig at høre de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordsfører, idet de gave os Haab om, at Sagen mulig vil kunne komme i Udvalgets Haand og derved faae en større Betydning for Thinget og en lettere Afgang til at blive vedtaget af dette, end det nu har. Den ærede Ordsfører sagde, at han var bemyndiget til at opfordre os til at tage Forslaget tilbage, for at Udvalget kunde tage Sagen under nærmere Overveielse, konferere derom med den høitærede Minister og eventuelt derefter selv fremkomme med et Forslag. I Tillid til disse Udtalelser og i fuld Overensstemmelse med mine ærede Medforslagsstillerere skal jeg derfor tage Forslaget tilbage, idet jeg skal bemærke, at jeg fandt Anledning og Grund for mig til at motivere Forslaget saaledes, som nu fket er i en Udtalelse af den ærede Ordsfører, som udtrykkelig syntes at ønske, at der kom til at foreligge en Motivering til Brug for Udvalget. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at tage Endringsforslaget tilbage.

Formanden (Krabbe): Endringsforslaget under Nr. 7 udenfor Betænkningen er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet.

Winther: Det er i Anledning af en lille Uttring, som findes i Betænkningen Nr. 30, vedrørende Lotterivæsenet, at jeg ønsker at gjøre en Bemærkning. Der staar nemlig: Ministeren har oplyst, at han ikke agter at meddele nogen Lotteribevilling udover 1ste Januar 1887. Udvalget med Undtagelse af Winther opfordrer Ministeren til fket ikke at meddele nye Lotteribevillinger. Jeg vil kun bemærke, at det kunde se ud, som om jeg ønskede, der skulde meddeles Lotteribevillinger. Det er ingenlunde Tilfældet; men Grunden til, at jeg ikke har villet være med til at stille denne Opfordring, er en dobbelt. Den ene er, fordi det forekommer mig uberettiget at give Ministeren en saadan Paamindelse, da han har Lovhjemmel til at meddele saadanne Bevillinger, og da der ikke er fremkommet nogen Anke over de Bevillinger, han har givet, og dernæst forekommer det mig ogsaa at være urigtigt overfor andre Korporationer, der kunne være ligesaa berettigede i Genhold til Lovens Grundsætninger til at faae en saadan Bevilling, om Paamindelsen blev tagen tilfølg, og derfor har jeg ikke villet være med; men det er ikke, fordi jeg har været en særlig Ven af, at vi skulle give saadanne Bevillinger. Dette har jeg villet

oplyse i Anledning af Bemærkningen i Betænkningen.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal først i Anledning af den Bemærkning i Betænkningen, som nys blev omtalt af den sidste ærede Tale, tillade mig at udtale, at jeg, da Liden nærmer sig mere og mere 1887, vistnok ogsaa uden nogen særlig Opfordring fra Udvalgets Side, ikke vilde have fundet mig foranlediget til at meddele nogen ny Lotteribevilling i Liden fra nu af indtil 1ste Januar 1887, men at det selvfølgelig for mig kun er en yderligere Grund til ikke at gjøre det, at Udvalgets overveieende Flertal — jeg kan forsaavidt gjerne sige hele Udvalget — opfordrer mig dertil. Det agter jeg derfor ikke at gjøre. — Endringsforslagene til § 20 ere jo meget ubetydelige, som ogsaa den ærede Ordsfører yderligere udtalte. — Endringsforslaget under Nr. 43 er, som ganske rigtig bemærket, foranlediget ved en Konference, jeg havde med Udvalget, under hvilken der fra flere Sider i Udvalget fremkom det Ønske, at der fra det Offentliges Side maatte drages Omsorg, at Underdommerne kunde blive underrettede om Udfaldet ved Overretten af de Domme, som der bleve affagte i civile Sager, som de først havde paakjendt. Det er altsaa kun civile, ikke kriminelle Sager, man har havt for Die, og dernæst ogsaa kun disse Sagers Udfald ved Overretten, ikke ved Højesteret, efter som jo alle Højesteretsdomme optages i den trykte Højesterets Tidende, og saaledes paa den Maade kommer til de Paagjældendes Kundskab. Den Foranstaltning, som her er Tale om, skal altsaa bestaa deraf, at der fra vedkommende Overrets Justitskontor meddeles de paagjældende Underdommere en Afskrift af Dommene — ikke blot deres Konklusion, men ogsaa deres Præmisser — i alle saadanne civile Sager, som de have paakjendt i første Instans, for at de derigjennem kunne faae Oplysning om Udfaldet, og da jeg efter Brevvevling med de to Overretters Justitskontorer har erfaret, at denne Foranstaltning kan iværksættes for et saa ringe Beløb som 700 Kr., tillod jeg mig at stille dette Forslag, som jeg altsaa, ifølge hvad der er foregaaet, paa Forhaand anser for at være tiltraadt af Udvalget. — Hvad Endringsforslagene Nr. 44 og 45 angaar, kan jeg kun beklage, at man ikke har villet forhøje Summen til Vedligeholdelse af Sø- og Handelsrettens Inventarium for bestandig med 300 Kr., men paa den anden Side paafinner jeg, at man er gaaet ind paa at gjøre det for indværende Aar, hvormed jo ganske vist den nærmest liggende Trang vil kunne afhjælpes. Der er ikke flere Endringsforslag til § 20, som ere mig angaaende, da Endringsforslaget Nr. 46 vedkommer Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. — Med Hensyn til § 27 vil